

MAI 2008

Kære Vagn

Som lovet vender vi her tilbage med nogle kommentarer til din artikel Martinus og penge. Vi vil evt. senere komme med en mere detaljeret redegørelse. Der er næppe tvivl om, at mange af Sagens interesserede vil efterspørge nærmere oplysninger om indholdet og forløbet af den meget specielle sag omkring arven efter Sam.

Instituttets økonomi og fonde

Først og fremmest må vi glæde os over det, du selv har kunnet iagttage via årsrapporterne for Instituttets (MIs) fonde. Nemlig at økonomien gennem en årrække har vist en positiv udvikling takket være de mange frivillige medarbejderes engagerede indsats og de betydelige pengegaver og arvebetøb, MI modtager år efter år. Det er rigtigt, som du skriver, at de fleste interesserede ikke viser så stor interesse for den officielle del af økonomien, som kommer til udtryk gennem årsregnskaberne. Derfor har vi ikke mødt det behov, man kender fra erhvervslivet, hvor årsregnskaber spredes som led i virksomheders information. Men vi oplyser selvfølgelig om regnskabstal og aktiviteter i tidsskriftet Kosmos. Vi ved, at det betyder meget for troværdigheden, at MI arbejder som en idealistisk organisation, hvor opgaverne for en stor dels vedkommende udføres af frivillige, og hvor de få ansatte som noget selvfølgelig får det samme i løn og accepterer et beskedent lønniveau. Vore gavegivere er uden tvivl meget optaget af, om midlerne nu også bliver brugt fornuftigt til at løse de mange opgaver med oversættelser, bogudgivelser, digitalisering af værkerne, undervisning, bygningsrenovering osv. Her er det bestemt vort indtryk, at netop fordi så mange af de interesserede selv lever med i MI's virke f.eks. ved at deltage i kurser og arbejdsuger i centret i Klint, komme til foredrag og studiekredse på Mariendalsvej, læse Kosmos og nyhedsbreve etc. at så får de en grundlæggende tillid til at tingene udvikler sig godt og positivt i den venskabelige atmosfære, som for Martinus altid var det vigtigste i MI's virke.

Med din revisorbaggrund har du naturligt et særligt fokus på den overordnede økonomi og årsregnskabet, og vi har da også gennem årene svaret på ganske mange spørgsmål fra dig omkring det. Vi har herunder redegjort for årsagen til, at MI organisatorisk er opdelt i 2 fonde. Kort skal her blot nævnes den historiske baggrund, at myndighederne tilbage i 1980'erne havde omdannet MI til en erhvervsdrivende fond som led i en generel skærpelse af kravene til danske fonde. Det var derfor en lykkelig begivenhed, da Martinus Idealfond midt i 1990'erne igen blev godkendt som en almennyttig fond, bl.a. fordi det indebærer fritagelse for at betale arveafgift. Betingelsen for denne ordning var, at de praktisk udførende opgaver inden for forlags- og kursusvirksomheden, som i lovgivningens forstand har en erhvervsdrivende karakter, blev udskilt i en særskilt erhvervsdrivende fond - Martinus Aktivitetsfond. Det drejer sig populært sagt om de aktivitetsområder, hvor vore brugere selv betaler direkte for ydelserne, dvs. produktionen og salget af Martinus' værker og tidsskriftet Kosmos samt afholdelsen af kurser, udlejningen af kursusboliger, driften af spisestedet Terrassen osv. Disse områder repræsenterer med godt 4 mio. kr. den største del af indtægterne. Det ville selvfølgelig være mere enkelt, hvis det hele kunne samles i én fond, men vi gør det gerne på den nuværende måde, fordi det giver MI de store fordele ved at have en almennyttig fond. Senest har det medført tilladelse til, at vore gavegivere kan fratække gaver til Idealfonden på deres selvangivelse. Vi henviser i øvrigt til bogen Samarbejdsstrukturen, specielt afsnit 14.4, hvor disse forhold er nærmere beskrevet.

Man skal være opmærksom på, at MI's formål og organisation er ret atypiske f.eks. set i forhold til det man kender fra religiøse foreninger og andre humanitære organisationer, men vi oplever at

myndighederne har været fremsynede ved at godkende vores almennyttige status og ved i det hele taget at anerkende MI's arbejde som en seriøs og troværdig humanitær virksomhed.

Du fremfører det synspunkt, at det bør fremgå af regnskaberne hvem der yder støtte til MI og med hvilke beløb. I et sådant spørgsmål er det altid klogt at se tilbage på Martinus' egen praksis. Han modtog ofte gaver både fra kendte og mindre kendte personer og han rundsendte en hjertelig tak for deres støtte til sagen. Men han kvitterede ikke med publicere navnelister over sine "sponsorer". Det var hans klare princip, som han har omtalt i artiklen "Gavekultur", at han kun modtog støtte der blev givet som ægte gaver uden tilknyttede betingelser. Det var også helt afgørende for ham, at den kreds der støttede ham ikke kom til at fremstå som en sekt eller lukket menighed. Det skal være et helt personligt anliggende, om man ønsker at støtte denne særlige Sag. Og man skal kunne gøre det i en tryk forvisning om, at man ikke behøver at blive offentligt identificeret med Sagen og at andre mennesker ikke konfronteres med oplysninger om, hvorvidt man f.eks. har støttet med 50 kr. eller 50.000 kr. Men fra MI's side vi giver gerne oplysninger om omfanget af støtten og tilslutningen, herunder f.eks. at MI typisk modtager 550-600 gaver om året, at tidsskriftet Kosmos har ca. 1.700 abonnenter i ind- og udland og at vi hvert år har besøg af 1.200 -1.500 kursister i Klint.

Revision

MI skal samarbejde med et revisionsfirma, der både har den faglige dygtighed og evne til at indleve sig i de særlige formål og vilkår der gælder for et ikke-forretningsbaseret åndsvidenskabeligt institut. Vi har tillige brug for, at firmaet samarbejder på en effektiv og fleksibel måde og ikke tager de høje priser, man kender fra de store business-orienterede revisionsfirmaer. Interessen for Martinus Kosmologi er jo endnu ikke så udbredt i revisionskredse, men MI har de sidste 3 år haft et meget tilfredsstillende samarbejde med revisionsfirmaet Trekrøner Revision A/S, som har en passende størrelse til vore forhold og tillige har det fornødne kendskab også til fonde og organisationer der arbejder inden for den humanistiske og alternative verden. Firmaet har siden 1983 drevet revisionsvirksomhed i Roskilde under navnet Lauge Schmidt & Co og skiftede til navnet Trekrøner, da de flyttede til et nyt domicil i Universitetsparken i Trekrøner ved Roskilde. Firmaet har omkring 20 revisoruddannede, og vore primære samarbejdspartnere er statsautoriseret revisor Linnea Weinreich og firmaets medindehaver John Cubbin.

MI's tidligere revisionsfirma var Finn Bentzens Revisionsinstitut, hvor de primære samarbejdspartnere var statsautoriseret revisor Bent Andrup og Finn Bentzen selv, der i mange år har arbejdet som skatterevisor. Finn begyndte at samarbejde med Martinus allerede i 1970 og har gennem årene løst mange økonomiske rådgivningsopgaver for MI. Det var bl.a. hans indsats, som førte til at Martinus Idealfond blev godkendt som en almenvælgørende fond, der er fritaget for at betale den ellers gældende arveafgift (på 36 %) af de betydelige arvebeløb, som interesserede har begunstiget fonden med gennem årene, og som betyder rigtigt meget for MI's samlede økonomi. Finn er idag på vej mod sin pensionisttilværelse, men arbejder stadig med egen virksomhed i Hillerød. Det er en misforståelse, når det angives at han skulle være ansat som medarbejder hos Trekrøner Revision. Trekrøner oplyser, at de bruger ham som ekstern samarbejdspartner omkring specifikke opgaver, som ikke berører MI. Det er således flere år siden, at Finn har været i berøring med revisors revisionsopgaver og økonomiske rådgivning over for MI. Da du alligevel i forbindelse med den nedenfor omtalte ulykkelige sag har ønsket at så tvivl om dette spørgsmål, har MI for god ordens skyld sikret sig aftalemæssigt, at det ikke sker.

Sam Zinglersen.

Da Sam Zinglersen i september 2007 gik over på det åndelige plan i den høje alder af 95 år, skete det efter et spændende og begivenhedsrigt liv, hvor han oplevede et nært venskab med Martinus og ydede en gavmild støtte både til MI og Martinus' barndomshjem Moskildvad. Alle der kendte ham husker hans positive og aldrig fordømmende holdning over for andre mennesker. Der er al mulig grund til at værne om dette positive eftermæle, og derfor må man ønske at alle som involveres i at forvalte Sams efterladte livsværk ser det som en selvfølge ikke at forbinde ham hverken med personanklager, fordømmelser eller retssager. Specielt finder vi det uheldigt, hvis der i hans navn føres en retssag med det tvivlsomme formål at opnå en større arv efter ham.

MI har ikke været part i den omtalte ulykkelige konflikt mellem Sam og Finn Bentzen, som handlede om fordelingen af anparter mellem bestyrelsesmedlemmer i Sams private forlagsselskab. Men som nære venner og naboer til Sam erfarede vi, at han i sin høje alder var udsat for et urimeligt pres. Vi ser det på den måde, at når der opstår en sådan konflikt mellem 2 personer, som ellers har haft et nært samarbejde i mere end 20 år, så er det klogt at bruge inspirationen fra Martinus' altid venlige, langmodige og forstående holdning. Det vil sige, at frem for at gå rettens vej bør sagen kunne løses i mindelighed gennem mægling, også selvom en sådan mægling kommer til at tage lang tid. Men vi måtte erkende, at den mægling MI var i stand til at tilbyde ikke skabte en tilstrækkelig hurtig løsning, og det var derfor helt forståeligt at Sam inddrog professionel hjælp i form af advokatbistand mv. **Vi var selvsagt meget kede af, at det ikke lykkedes os at give Sam en bedre støtte, og selvom MI ikke var direkte part i sagen, har den givet os anledning til eftertanke over, hvordan man på en bedre måde kan løse konflikter i Martinus' ånd.** Vi kan forestille os, at de øvrige implicerede må gøre sig tilsvarende overvejelser. Vi oplever helt grundlæggende, at der er behov for det, som Martinus gerne opfordrede til ved tilfælde af uoverensstemmelser, nemlig at vi "tænder tilgivelsens lys i vore hjerter".

Det var afgørende for Sam, at hans efterladte livsværk kommer til at gavne Martinus Sagen, herunder ikke mindst Moskildvad-museet som var hans hjertebar. I de samtaler rådet havde med ham bl.a. i maj 2007 gav han gentagne gange udtryk for, at han ville være glad og tryk ved at MI overtog ansvaret for Moskildvad, også fordi en sådan løsning ville spare store beløb på de administrative udgifter til regnskabsføring og revision. I de fremlagte planer ser det desværre ud til, at der i stedet sættes på en meget besværlig løsning, hvor arven efter Sam flyttes til en helt nyoprettet fond, som ikke har ejerskabet til Moskildvad. Det kan ikke undgå at blive juridisk meget indviklet og tungt at administrere. Vi synes som sagt, at sagen må give anledning til betydelig eftertanke omkring, hvordan vi på en bedre og mere kærlig måde kan løse uoverensstemmelser i Martinus' ånd. Vi vil opfordre til, at du oplyser nærmere om din egen rolle i sagen, herunder at du har været rådgiver for Sam omkring ændring af hans testamente og initiativtager til planen om at flytte hans arv til en helt nyoprettet fond.

Nøjagtighed fremmer forståelsen

Du skriver, at du fremkommer med dit indlæg i den bedste mening for at støtte Martinus' Sag. Vi ser det sådan, at den bedste støtte til Sagen altid vil være knyttet til det, Martinus fremhævede som det vigtigste ud fra analyserne, nemlig at vi uanset uenigheder og forskelle i opfattelserne forsøger efter bedste evne at kommunikere i den fredelige, tilgivende og venskabelige atmosfære, som vil være det fornemste kendetegn ved den nye verdenskultur. Under alle omstændigheder må det være det bedste for Sagen, at de oplysninger som fremlægges er korrekte og dækkende, og det gætter vi på at du med din revisorbaggrund vil være enig i. Vi har i det følgende oplyst en række konkrete punkter i dit indlæg, hvor vi mener at læserne bør have en mere korrekt og præcis information.

1.	Du giver udtryk for, at du ikke har fået svar fra MI på dine spørgsmål omkring MI's økonomi og de 2 fonde. Det rigtige må være at fortælle, at vi gennem årene har haft en ganske omfattende maildialog omkring disse spørgsmål.
2.	Du skriver, at MI's forhenværende revisor angav sig som statsautoriseret, selvom han ikke var det. Også her må det rigtige være at oplyse de faktuelle forhold, som du kender fra vore årsregnskaber, nemlig at ansvaret for revisionsarbejdet dengang var forankret hos 2 personer i Finn Bentzens Revisionsinstitut, statsautoriseret revisor Bent Andrup og skatterevisor Finn Bentzen.
3.	Du skriver, at den omtalte Finn Bentzen er ansat hos MI's nye revisionsfirma, hvilket som nævnt ikke er tilfældet. Firmaet oplyser, at de bruger ham som ekstern samarbejdspartner omkring specifikke opgaver, som ikke berører MI: Det rigtige må her være, at kritikken af en af MIs tidligere samarbejdspartnere ikke flere år efter bruges som påskud til at rejse tvivl om MI's nuværende økonomiske forhold.
4.	Du skriver at MI's ledelse på møde med dig den 25. oktober 2005 skulle have fortiet oplysninger. Men vi har faktisk ikke holdt møde med dig på det tidspunkt. Til gengæld havde vi en yderst venskabelig drøftelse mellem dig og 3 af rådets medlemmer den 18. februar 2006, hvor vi bl.a. drøftede den ulykkelige sag mellem Sam Zinglersen og Finn Bentzen. Du glemmer at fortælle, at vi efterfølgende netop har mailet sammen om dette møde.
5.	Du skriver, at Martinus ikke brugte sine evner på at analysere de personer, Forsynet havde sendt ham. Det siger sig selv, at Martinus vurderede de personer, der skulle udføre opgaver for ham og hans institut. Han gjorde det med en dyb indlevelse i, hvilke forudsætninger den enkelte havde og han stimulerede menneskene omkring sig til at lade de lyse og positive sider af deres bevidsthed præge arbejdet i Sagens tjeneste. Han var tillige uhyre tålmodig og langmodig, når han mødte de uundgåelige ufærdige sider hos medarbejdere, samarbejdspartnere og andre han var i berøring med.
6.	Du skriver, at Sam Zinglersen skulle have ændret sin holdning til MI på grund af 3 forhold, 1) at ledelsen ikke støttede ham, 2) at hans regnskaber ikke blev gennemgået og klarlagt for ham og hans bestyrelse og 3) at hans revisor bemægtigede sig hans ejendom Det rigtige må være at oplyse, at disse forhold drejer sig om Sams private forlagsselskab, som MI jo ikke har haft part i. I dette selskabs bestyrelse har Sam og Finn Bentzen siddet sammen i 15 år og sagen mellem dem drejede sig om, at selskabet Finn Bentzen Invest A/S havde købt en majoritetsandel af anparterne. Det endte med, at disse anparter blev solgt tilbage til Sams selskab.
7.	Du skriver, at Sam ændrede sit testamente, således at MI som arving blev erstattet af hans egen fond. Denne Sams egen fond har navnet "Sam Zinglersens Fond" og den har siden 1988 stået for etablering og drift af Martinus' barndomshjem Moskilvad. Det rigtige må være at oplyse, at der ved ændringen af testamentet, som fandt sted 2 ½ måned før Sams bortgang, blev indføjet en bestemmelse om, at arven kunne flyttes til en helt nyoprettet fond, i hvis vedtægter du selv er indskrevet som navngivet bestyrelsesmedlem tillige med Majken Bøg.